

lem Verne ved Bestyrelsen en saa stor Mængde Fugle fra de nordlige Hæde, at det dog vil være urimeligt ikke at benytte den Afgang til Erhverv, som derved gives. Paa de sydlige Der er der en Mængde Fuglekøjer, som ved den tytte Regerings Foranstaltning ere blevne fredede i en lang Række, og som indbringe betydelige Kapitaler, og det vilde dog være aldeles urimeligt af rent doktrinære Grunde at gaa hen og lægge vore Der Hindringer i Vejen for at faa den samme Indtægt. Der er ikke Spor af Dyrplageri eller noget lignende. De fanges paa den simpleste og letteste Maade og dræbes paa den hurtigste Maade ligesom andre Dyr, der tjene til Menneskespøde. Til Sammenligning vil jeg anføre, at de samme Fugle kunne vi jo se rundt omkring i vore Fjærvande forfulgte af Mennesker, naar Omstændighederne tillade det, navnlig i Svintre, og jeg vil bede Dem sammenligne den Maade, hvorpaa man der staffer Fuglene af med Livet, med den Maade, som her er anvendt. Vi have vist alle set omkring i Vælderne, naar vi passerede dem i Svintre, hvorledes de stakkels Fugle laa spredte omkring, halvdøde og døende i Hundredevis, fordi de vare anstude af maadelige Fægere og anstude ikke enkeltvis, men i store Flokke, hvor flette Fægere skyde ind paa maa og saa med Bøsser af mangfoldige Kalibre. Jeg vil altsaa tillade mig at opfordre det høje Ting til at stemme imod Vædringsforslaget under Nr. 21, saaledes at § 16 bliver staaende, saaledes som den staar i Lovforslaget, eller i alle Tilfælde vil jeg anmode det ærede Udvalg om, at den Sag maa blive taget under alvorlig Overvejelse, saa at i alt Fald de Køjer, der i Nærliggende eksistere, kunne finde en saadan Bestyttelse, som af den ærede Minister antydet, altsaa i Søen og paa Land, for saa vidt som de selv kunne staffe sig den. I øvrigt vil jeg sige, at de saa Mennesker, der kan være Tale om ville blive hindrede lidt i deres Jagtlyst, ere ikke engang bosiddende Folk, men i Reglen tilrejsende Folk fra Skibe i Havnene paa den modsatte Side af Kysten og lignende, og der er ikke nogen Grund til at genere de stedlige Beboere i deres Virksomhed, for at staffe Fornøjelse til et Par tilrejsende Sportsmand. — Vædringsforslaget under Nr. 2 kan jeg ikke tiltræde. Det forekommer mig, at det er et Indgreb i Ejendomsretten, jeg kan ikke se rettere. Jagtretten hører til Herlighedsrettighederne, som visse Jordbesiddere en Gang have faaet og have haft fra lang Tid tilbage. Ved Jagtloven af 1840 blev det bestemt, at naar man folgte af sin Jord, kunde man ikke for-

beholde sig Jagtretten ud over et vist begrænset Tidrum. Det var ikke noget Indgreb i Retten, thi Jagtretten fulgte som jagt med Ejendomsbesiddelsen; ophæver man den, er det naturligt, at Jagtretten følger med, i alt Fald med en vis Begrænsning. Men naar man siger: I Fremtiden maa man slet ikke forbeholde sig Retten, naar man bortfører Grundten, saa er det et Indgreb i Ejendomsretten, som jeg mener ikke er i Overensstemmelse med Grundloven, der siger, at Ejendomsretten er ukrænkelig, og at ingen kan tilpligtes at afstaa sin Ejendom, uden hvor Almenvellet kræver det. Det er saa meget mere mærkeligt, at man vil berøve Folk denne Jagtret, saa længe de ikke stille sig af med Jorden, som det er faktisk, at de Godsejere, der i sin Tid have forbeholdt sig Jagtretten paa de af dem solgte Ejendomme før 1840, ikke kunne stilles af med Jagtretten uden mod Erstatning, og hvor kan man saa vedtage en Paragraf, der siger: Nu berøve vi dem uden videre Jagtretten, selv om de beholde deres Jord? Jeg kan i alt Fald ikke stemme derfor, jeg ser ingen Grund til at gøre det, og jeg haaber, den maa blive forkastet. — Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 18 er jeg fuldstændig enig med det ærede Udvalg om, at Paragraffen, der omhandler Søndagsjagten, skal gaa ud. Jeg er enig med den ærede sidste Tale og behøver altsaa ikke at gaa nærmere ind derpaa. Jeg stemmer altsaa for Vædringsforslaget. Vædringsforslaget under Nr. 19 vil jeg ligeledes stemme imod. Det er ganske urimeligt at forbyde Folk at skyde efter Mørkets Frembrud. Der er ganske vist lettere Afgang for Krybskytter til at gøre nogen Stude, men jeg tror oprigtig talt ikke, den er saa stor. Men en Ting er sikkert, og det er, at de Herrer, der ville stemme for, at man ikke maa skyde efter Solnedgang, vil jeg, for saa vidt de ere Jordbrugere, ønske, at de maa faa en Skov-ejer til Nabo, der vil anstaffe Kron- og Daavildt og frede derom. Saa skulle de nok prøve, hvad det vil sige, saa ville de nok komme til at mærke, at, hvis man vil forbyde dem at skyde om Natten, skulde de sandelig have Raad til at undvære Afgrøden paa deres Havremark i det mindste. Jeg kan altsaa ikke stemme for et Forslag af den Art, thi dertil er det et alt for stort Indgreb i mange Folks Tilværelse.

Vædringsforslaget under Nr. 65 synes jeg nok kan være af tvivlsom Nytte, selv om man muligvis vil stemme for det. Det er lovlig sent, det kommer, i alle Tilfælde. Vi skulde naturligvis have haft et saadant